

แนวทางบริหารจัดการสวนอินทผลัมนิ่มนุช ๒

โดย ประจวบ นิ่มนุช

ตามที่ได้จัดทำแนวทางบริหารจัดการสวนอินทผลัมนิ่มนุช ๑ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีแผนบริหารจัดการด้านต่างๆ ๕ ข้อ ได้ตรวจสอบและประเมินแนวทางบริหารจัดการที่ดำเนินการผ่าน ๑ ปี พบข้อบกพร่องที่ควรดำเนินการแก้ไขดังนี้

๑. แต่เดิมได้กำหนดแผนการให้น้ำด้วยระบบน้ำหยด โดยใช้แผงโซลาเซลล์และปั๊มโซลา สูบน้ำเก็บไว้บนถัง แล้วจ่ายตามท่อพีวีซีไปออกยังหัวน้ำหยด (ดูเพิ่มเติมได้จากแนวทางบริหารจัดการสวนอินทผลัมนิ่มนุช ๑ <http://www.datepalm.dechasisit.com/attachments/article/๖/%E0%B๙%๘๑%E0%B๘%๙๙%E0%B๘%A๓%E0%B๘%๘๗%E0%B๘%B๒%E0%B๘%๘๗%E0%B๘%๙A%E0%B๘%A๓%E0%B๘%B๔%E0%B๘%AB%E0%B๘%B๒%E0%B๘%A๓%E0%B๘%๘๘%E0%B๘%B๑%E0%B๘%๙๔%E0%B๘%๘๑%E0%B๘%B๒%E0%B๘%A๓%E0%B๘%AA%E0%B๘%A๓%E0%B๘%๙๙%E0%B๘%AD%E0%B๘%B๔%E0%B๘%๙๙%E0%B๘%๙๗%E0%B๘%๙C%E0%B๘%A๕%E0%B๘%B๑%E0%B๘%A๑%E0%B๘%๙๙%E0%B๘%B๔%E0%B๘%๘๘%E0%B๘%A๑%E0%B๘%๙๙%E0%B๘%B๘%E0%B๘%๘A.pdf>) หลังจากที่ได้ศึกษาเรียนรู้ระบบดังกล่าวแล้วพบว่าแนวทางบริหารจัดการเดิมอาจสิ้นเปลืองงบประมาณมาก และปริมาณน้ำที่จ่ายอาจไม่เพียงพอหรือไม่ทั่วถึงเมื่ออินทผลัมออกผล แม้ว่าหัวน้ำหยดแบบปรับอัตราการไหลได้ ๐ - ๑๒๐ ลิตรต่อชั่วโมง หรือจ่ายได้หัวละ ๒ ลิตรต่อนาทีเท่ากับหัวจ่ายแบบสเปรย์ฝอย แต่ก็มีวงเปียกแคบกว่ามาก เมื่ออินทผลัมออกผลต้นและทรงพุ่มใหญ่ พื้นที่บริเวณรอบโคนที่จะต้องชุ่มน้ำมีมาก หากใช้หัวน้ำหยดจะได้พื้นที่ชุ่มน้ำไม่กว้างพอ หากที่ให้พื้นที่ชุ่มน้ำมากพอจะต้องติดตั้งหัวน้ำหยดรอบโคนต้นอินทผลัมเป็นจำนวนมาก ซึ่งหัวน้ำหยดราคาหัวละประมาณ ๓.๕๐ บาท สมมติว่าต้องใช้ประมาณ ๖ หัวต่อต้น ต้องใช้งบประมาณค่าหัวน้ำหยดต้นละ ๒๑ บาท ถ้ามีอินทผลัม ๑๓๕ ต้น ใช้เงิน ๒,๘๓๕ บาท แต่หัวฉีดสเปรย์ราคาหัวละประมาณ ๘๐ สตางค์ ใช้ต้นละ ๒ หัว ๆ ละ ๘๐ สตางค์ ใช้เงินเพียงต้นละ ๑ บาท ๖๐ สตางค์ ถ้ามีอินทผลัม ๑๓๕ ต้น ใช้เงินเพียง ๒๑๖ บาทเท่านั้น นอกจากนั้นการใช้ระบบน้ำหยดแบบเดิมยังต้องสร้างถังและที่วางถังให้อยู่สูงจากระดับพื้นดินพอสมควรเพื่อให้เกิดแรงดันน้ำที่เพียงพอซึ่งก็ต้องเสียเงินอีกพอสมควร ยังมีอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องที่ต้องเสียงบประมาณในการซื้ออีกมากเช่น แผงโซลาเซลล์ แผงวงจร สวิตซ์ลูกกลอย เป็นต้น เมื่อมาทบทวนดูแล้วพบว่าระบบให้น้ำแบบสเปรย์ฝอยน่าจะประหยัดงบประมาณได้มากกว่า ไม่ต้องสร้างถังเก็บน้ำ ไม่ต้องซื้อแผงโซลาเซลล์ คงเสียเงินค่าซื้อท่อและมอเตอร์ปั๊มน้ำ แม้ว่าจะมีขนาดใหญ่และแพงกว่าแต่น่าจะประหยัดกว่าการสร้างหอถังสูงสำหรับจ่ายน้ำ

๒. การจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ภายในสวน ยังคงใช้เครื่องสับ หั่น ย่อยเหมือนเดิม เพียงแต่ปรับเปลี่ยนประเภทของเครื่องจากที่ใช้ประเภทสามารถตัดท้ายรถแทรกเตอร์ได้ เป็นเครื่องที่ใช้เครื่องยนต์เบนซินประมาณ ๖ แรงม้า เพราะหากจะรอเพื่อจะซื้อเครื่องที่สามารถตัดท้ายรถแทรกเตอร์จะต้องรอซื้อรถแทรกเตอร์ด้วยซึ่งอาจจะต้องใช้ระยะเวลา (อาจจะประมาณ ปี ๒๕๖๔) ทำให้การจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ในแปลงเกษตรต้องรอเวลา ซึ่งจะส่งผลเสียคือ ทำให้บริเวณแปลงเกษตรมีความรก ไม่เป็นระเบียบ ไม่สะอาด ทำให้เกิดภาพที่ไม่สวยงาม ดังนั้นเพื่อให้สามารถจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ได้เร็วขึ้นจึงต้องซื้อเครื่องสับ หั่น ย่อย แบบติดเครื่องยนต์

เบนซินแทนเครื่องสำหรับต่อท้ายรถแทรกเตอร์ เพื่อให้สวนมีความสะอาดเรียบร้อยสวยงามตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

อย่าไรก็ตามแนวทางบริหารจัดการสวนคงต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในอนาคตข้างหน้าอีก เพราะทุกอย่างมันมีการเปลี่ยนแปลง หากเราไม่เปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องก็อาจเกิดปัญหาได้

๘ มกราคม ๒๕๖๑